023| Εὑρίσκομαι ἐν τω μέσω ὑμῶν καὶ καθορῶ ὑμᾶς τεταραγμένους.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/023-εὑρίσκομαι-ἐν-τῷ-μέσῳ-ὑμῶν-καὶ-κα/

Ἵνα τί κατέστησε τήν ψυχὴν ὑμῶν οὕτω; Τί ὑπερίσχυσε τῆς πρός Με ἀγάπης σας, ἵνα ἀπαρνηθῆτε Με οἱ πάντες βαρυθυμοῦντες; Πῶς δὲν κατισχύσατε εἰς τὸ πρῶτο ὑμῶν βῆμα νὰ ὑπερνικήσητε τὸν ψυχικὸν σάλον σας, τὸν γεννηθέντα ἐκ τοῦ νόμου τῆς ὑπαγωγῆς σας εἰς τὴν νέαν δι’ ὑμᾶς ταύτην κατάστασιν; Πῶς θέλετε ὑπερισχύσει τῶν μετέπειτα ἐμφανισθησομένων σκοπέλων καὶ τῶν προσκομμάτων, πῶς θέλετε ὑπερπηδήσει ταῦτα, ὅταν ὡς μηδὲν ὑμῖν συντελεσθὲν ἀπεκαρδιώθητε;

Καθορῶ ὑμᾶς συνεχομένους ὑπὸ τῶν ἐκδηλωθέντων φαινομένων τῆς νέας σας καταστάσεως, ἀλλὰ θαρσεῖτε. **Ἵνα τί φοβεῖσθε, ὅταν μεθ’ ὑμῶν Ἐμὲ ἔχετε;** Ἐμὲ τὸν Ἡγέτην καὶ φιλοῦντα ὑπὲρ πάντα ὑμᾶς; Μὴ φοβεῖσθε καὶ τὴν λύπην σας τῆς στιγμῆς ταύτης θέλει ἐπισκιάσει ἡ χαρὰ ἡ γενομένη ἐκ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ πρώτου συντελεσθέντος βήματός σας. **Ἔστὲ ἐχέμυθοι κατὰ πάντα, σώφρονες καὶ πιστοὶ τοῖς διδομένοις ὑμῖν καὶ θέλω καταστήσει ὑμᾶς ἀξίους ὑπερτέρων τῶν ὑπερτέρων Μου πραγμάτων. Ἔστὲ ἐχέμυθοι** καὶ τὸ μέτρον τῆς ἐχεμυθίας ὑμῶν καταβλέπων θέλω φανερώσει καὶ ἀποκαλύψει τὰς ὁδούς Μου.

Ἐγὼ ὁ Πατήρ ὑμῶν τὴν στιγμὴν ταύτην παρίσταμαι ὑμῖν. Ἐγὼ ὁ φιλῶν ὑμᾶς συνέχομαι τὴν στιγμὴν ταύτην καὶ περιβάλλω ὑμᾶς τῆς Δυνάμεώς Μου καὶ ἐν τῇ Ἰσχύϊ Μου πορεύεσθε καὶ ἐν ταύτῃ δρῶντες τῆς Ἐμφανείας Μου καταστῆτε μέτοχοι.

Ἀλλὰ θέλω, ἵνα ὄντως καταστῆτε τοιοῦτοι ἀλλοιοῦντες ἑαυτοὺς καὶ εἰς τὴν κάμινον τῆς ἀναγεννήσεως ὑπαγόμενοι ἐξέλθητε **νέοι,** ἀφήνοντες κατὰ πάντα τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, θνήσκοντες ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ καὶ καθιστῶντες οὕτω εὐχερῆ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Νέου.

Πῶς θέλετε ζυμώσει τὰ στοιχεῖα, ἅτινα ἤθελον ἐν μέλλοντι δοθῇ ταῖς χερσὶν ὑμῶν, ἂν μὴ ἑαυτοὺς οὐ δύνασθε ἀλλοιοῦσθαι; Δι’ ὃ πρὸ πάσης ὑμῶν ἐνεργείας ἀλλοιώσατε ἑαυτοὺς καὶ καταστῆτε κατὰ πάντα ἄξιοι, ἵνα τῶν ὑπεραξίων Μου προασπίσητε κατὰ τῶν ζητησάντων νὰ ρυπάνωσι ταῦτα.

Ἵνα καταστῶσι δ’ ἐν ὑμῖν αἱ ἀλλοιώσεις αὗται, δέον ὅπως ἐπιβάλλητε ἀπὸ κοινοῦ ἑαυτοῖς δεσμοὺς καὶ ὅρους, ἐφ’ ὧν πορευόμενοι θέλετε ἀνταποκριθεῖ πρὸς αὐτούς. Οὕτω θὰ κατορθώσητε

προϊόντος τοῦ χρόνου νὰ καταστῆτε ἰσχυροὶ κατὰ τὴν θέλησιν, θέλετε ἀναπτύξει ἐν ὑμῖν **τὰ στοιχεῖα τῆς θελήσεως** διὰ τῶν διηνεκῶν ὑμῶν προσπαθειῶν καὶ θέλετε οὕτω ἀνακαινίζειν ἑαυτοὺς καὶ ἀνακαινιζόμενοι εὐκόλως τότε δύνασθε καὶ τοὺς ἄλλους ἀνακαινίζειν.

Καταστῆτε τὸ πρότυπον τῶν μελλόντων διδάξαι. Καταστῆτε ἡ ἀφετηρία, ἐφ’ ἧς οἱ μέλλοντες ἀκολουθῆσαι τὰς Ἀρχάς Μου θὰ δύνανται νὰ ἐδράζωνται ἐφ’ ὑμῶν, διότι ἂν καὶ ἐπ’ ἐλάχιστον εὑρίσκουσιν ὑμᾶς παραλογιζομένους ἐν ταῖς ἐνεργείαις ὑμῶν, ἀλλὰ λέγοντας καὶ ἄλλα ποιούντας, πόρρω τότε τοῦ σκοποῦ ἀπέχητε καὶ μηδὲν συντελεῖτε, ἀντίθετα δὲ τῶν ἐπιδιωκομένων θέλετε συντελέσει. Ἀλλ’ ἵνα ταῦτα συντελεσθῶσιν, δέον ὅπως κατανοήσητε ἑαυτοὺς καλῶς. Τίνες ὑμεῖς; Τίς τῆς ἐμφανίσεως ὑμῶν ὁ σκοπός; Ποία τῆς προελεύσεως ὑμῶν ἡ χώρα;

Τέκνα Μου. Ταύτην τὴν στιγμὴν προσέρχομαι ὑμῖν, ἵνα κατίδητε τὸν Πατέρα ὑμῶν. Ἐγὼ γεγέννησα ὑμᾶς. Ἐγὼ ἐγαλούχησα ὑμάς ἐν τοῖς Κόσμοις τοῦ Φωτὸς καὶ ἐξαπέστειλα ὑμᾶς, ἵνα κηρύξητε τὸ Ὄνομά Μου τοῖς ἀνθρώποις ἐνέτειλα ὑμᾶς, ἵνα ἀναγγείλητέ Με τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν, οἵτινες τοῦ Φωτὸς τὴν ἀνάγκην ἔχωσιν. Πιστεύετε οὕτω; Πιστεύετε ὅτι εἶσθε τέκνα Ἐμοῦ τοῦ Πατρός σας, τοῦ ἐκζητοῦντος ἀναγαγεῖν τὰ Ἑαυτοῦ τέκνα ἐκ τῆς ἀφανείας τοῦ κόσμου, εἰς ὃν εὑρίσκεσθε νεκροί;

Πιστεύετε ὅτι ὁ τόπος ὑμῶν εἶναι ἡ Χώρα τοῦ Φωτὸς καὶ ὅτι ἀπομακρυνθέντες ταύτης ἐφύγατε μὲ τήν ἐντολήν, ἣν ἀποκαλύπτομαι ὑμῖν καὶ πολλάκις τοῦτο ἔπραξα ἑνὶ ἑκάστῳ; **Ἐὰν πιστεύετε χωρήσατε καὶ κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν μείζονα τούτων θέλω ἀποκαλύψει ὑμῖν, εἰ δὲ καὶ δὲ ν πιστεύετε, ἄφετε ταῦτα ἐκείνοις τοῖς δυναμένοις βαστᾶσαι τῆς Ἀληθείας τοῦτο τὸ βάρος.**

Ἐγὼ Εἰμί ἡ Ἀλήθεια. Τίς τὸ βάρος ταύτης δύναται βαστάσῃ ἐπὶ τῶν ὤμων του; Τίς φθεξάμενος ταύτης δὲν ὑπέκυψεν πρὸ τῶν Ἀπολύτων αὐτῆς ἐκφάνσεων καὶ δὲν ὑπεχώρησεν ἔντρομος πρὸ τῶν ἀπιστεύτων τῆς Ἀληθείας εἰκόνων; **Ἐγὼ Εἰμί ἡ Ἀλήθεια, καταστῆτε Ἐμοῦ, ἵνα δύνασθε βαστάζειν καὶ τοὺς ἀκούοντας ὑμῶν νὰ ὑπεγείρητε πρὸ τῆς φθεγγομένης Ἀληθείας ὑφ’ ὑμῶν. Καταστῆτε Τέλειοι, ἄξιοι τοῦ Γεννήτορος ὑμῶν καὶ καταστῆτε ἄξιοι, ἵνα ἀνταποκριθῆτε εἰς τὴν Ἀγάπην Μου.**

Ταῦτα δὲ πάντα θέλετε κτήσει καταρτίζοντες ἑαυτοὺς καὶ κατατοπίζοντες ἐν γένει πάσας τὰς ἐνεργείας ὑμῶν. Θέλετε τηρήσει ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν τόσον τῶν διδομένων Μου, ὅσον καὶ τῆς δημιουργίας τοῦ ἀφανοῦς ὑμῶν πυρῆνος. Θέλετε ἀποκαλύπτει τοὺς μυχίους ὑμῶν διαλογισμούς, τοὺς συντελουμένους κατὰ τὸ διάστημα τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν σας, τοὺς σχέσιν ἔχοντας μὲ τὸ ἔργον Μου. Θέλετε ἐξονυχίζει πάντας τοὺς ἐνδοιασμοὺς ὑμῶν ἐν ὑμῖν, πάσας τὰς ἐνδείξεις κινδύνων, ἐμποδίων καὶ ἕκαστος ὑμῶν θέλει ἐκφράζει τὴν ἀτομικήν του γνώμην.

Θέλετε προσεύχεσθε μετέπειτα πρὸ πάσης ἐπικοινωνίας, δι’ ἧς θέλει καταδεικνύεται ὑμῖν ἡ μέλλουσα ὑμῶν πορεία ὡς καὶ ἡ ταξινόμησις τῶν κακῶς ἐχόντων ἢ τελεσθέντων πραγμάτων ἢ ἐνεργειῶν. Ἀλλὰ προσευχόμενοι σταθῆτε ὀλίγον, συνέρχεσθε εἰς ἑαυτοὺς καὶ συγκεντρούμενοι εἰς ἑαυτοὺς καλεῖτε Με.

Τελέσατε Ἱεροτελεστίαν, ὑμεῖς Τελετουργοί Μου. Θέλω ὑμάς Τελετουργοὺς καί Τελετουργοὺς ἀξίους τοῦ βαστᾶσαι τὴν Διαθήκην Μου. Θέλω ὑμᾶς ὑπεράνω ἀνθρωπίνων διαλογισμῶν φρονοῦντας, ἵνα καταστήσω ὑμᾶς ἀξίους τοῦ βαστᾶσαι τὰ Ἅγια τὰ προσενεγκόμενα ὑμῖν καὶ διδόμενα τόσον φιλοστόργως, ἵνα ταῦτα κρατήσητε ἐν ὑμῖν, τοῖς δὲ συνεχομένοις ὑμῖν ἀνακοινώσητε ταῦτα κεκαλυμμένα ἢ τὰς σκιώδεις αὐτῶν γραμμὰς τὰς δυνατάς κατανοῆσαι. Ἂν μὴ τὸ Ἀπόλυτον ἐν ὑμῖν ἐχέμυθον ὑφίσταται, οὐδέποτε χωρήσητε, διότι οὐδέποτε τοῖς βοῶσιν ἀεὶ ἤθελον δοθῇ τὰ κεκαλυμμένα, ἵνα κατασπαταλήσωσιν ἀφρόνως τὸν οὕτω κεκτημένον πλοῦτον Μου. Κατὰ τὴν πίστιν δ’ ὑμῶν ἤθελε δοθῇ ὑμῖν.

Ἂν μὴ οὐ θέσητε πρὸ πάσης ἐπικοινωνίας ἱεροτελεστικὸν πρόγραμμα, οὔποτε ὑψηλὰς ἐκδοχάς θέλετε ἔχει. Συστηματοποιήσατε ὅθεν τάς στιγμάς καὶ ὥρας ταύτας, αἵτινες θέλουσι φέρει ὑμᾶς εἰς συναίσθησιν τῆς συντελουμένης ἐνεργείας καὶ τότε Ἐγὼ ἐν μέσῳ ὑμῶν κείμενος, ὑμεῖς δὲ περιϊπτάμενοι πνευματικῶς πτέρυξιν τοῖς Κόσμοις τοῦ Φωτὸς καὶ ἐνατενίζοντες ἡδέως τὴν φωτοβόλον τῆς προελεύσεως ὑμῶν Χώραν, θέλετε βαστάζειν τὰ διδόμενά Μου.

Ἐργασθῆτε πλειότερον καὶ συντομεύσατε τὸν χρόνον τῶν ἐνεργειῶν σας, παρασκευάζεσθε διὰ τὰ ἐνταλθέντα καὶ ἐνταλθησόμενα καὶ ποιήσατε τὴν ἐκκίνησιν. Ἐγὼ θέλω καταστήσῃ ταύτην σταθεράν, ὅσον καὶ ἂν φαίνεται ἀσταθὴς καὶ Ἐγὼ θέλω ἐνισχύσει ὑμᾶς, ἵνα οἱ συνεργάται ὑμῶν μὴ προσκόψωσιν. Θέλουσι καταλάβει ὑμᾶς πικρίαι καί ἀπογοητεύσεις. Χαρῆτε ὅμως, ὅταν αὗται ὦσιν εἰς πλησμονήν, ὅτι τότε θέλει ὑπερεκλάμψει ἔτι πλειότερον τὸ Φῶς. Μὴν ἀποκαρδιωθῆτε πρὸ αὐτῶν, ἀλλ’ ἀντλήσατε ἐν πίστει ἐξ Ἐμοῦ τὸ σθένος καὶ τὰ πάντα θέλωσιν κατευοδοθεῖ. Μηδέποτε τῇ καρδίᾳ ὑμῶν ὑπερφρονήσατε, ὅτι ὑμᾶς ἐξελεξάμην διὰ τὸ ἔργον Μου, ἀλλ’ ἐστε τακτικοὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁμοίοις ὑμῶν, ταπεινοὶ ὄντες ὑπερφρονεῖτε ἐν πνεύματι ἔναντι τῶν ἀντιτιθεμένων κατὰ τοῦ ἔργου Μου, ὅτι ἐπισκιάζω ὑμᾶς καὶ ἀεὶ θέλω παρασκευάζειν ὑμᾶς διὰ τὸν ἀγῶνα, ὃν τὸ ἔργον Μου ἐκζητεῖ.

Μὴν ἀποκαρτερῆτε καὶ μὴν ἀποκαρδιοῦσθε, ἀλλ’ ἐν πίστει ἀναμείνατε τὴν ἔκφανσιν τῶν ἐπαγγελομένων ὑμῖν, ἀόκνως ἐργαζόμενοι καὶ γρηγοροῦντες ἐν πᾶσι. **Καταστῆτε ἰσχυροὶ ἐν τῇ Ἰσχύϊ Μου καὶ ἐν τῇ Ἀγάπῃ Μου δυνατοί. Γαλήνη ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ἐν ταῖς Εὐλογίαις Μου ζῆτε εἰς τὸν αἰῶνα.**

14/12/1925